

«موقعیت تعاونیها و تأثیر آنها در توزیع»

کمتر نهادی است که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ۴۴ بدین حد بدان توجه شده باشد بطوریکه علاوه بر اصل قانون در اصول دیگر این قانون نیز بدان اشاره شده است، اما مهمترین و معروفترین اصل مربوط به این بخش همان اصل ۴۴ است که در آن مبادی مالکیت را به سه بخش دولتی، تعاوی و خصوصی تقسیم نموده و مهمتر از همه توضیح ذیل است که در آن تأکید گردیده که بخش خصوصی بعنوان مکمل دو بخش دولتی و تعاوی است. آنچه از مفهوم مکمل استنباط میشود آنست که در مواردیکه بخش تعاوی از فعالیت در آن زمینه ناتوان ماند بخش خصوصی میدان فعالیت دارد، اگر چه متأسفانه در حال حاضر بعلت برخی مشکلات که برای تعاوینیها پیش میآید وضع این دو بخش معکوس گردیده است و بخش خصوصی حاکم بر بخش تعاوی است. یک مقام آگاه به مسائل تعاوی ضمن بیان این مطالب در خصوص وضعیت تعاوینیها در سطح استان گفت: تعاوینیها خراسان نسبت به تعاوینیها سطح کشور بعد از تهران در مقام دوم قرار دارد بطوریکه در حال حاضر تعداد شرکتهای تعاوی در سطح استان اعم از شهری، روستائی، کارگری نزدیک به ۱۴۰۰ واحد با عضویت بیش از ۹۰۰ هزار نفر میرسد و با وجود احتمال عضویت برخی از اعضاء در رشته های مختلف تعاوی و در نظر گرفتن جمعیت چهارمیلیونی میتوان گفت که نزدیک به اتفاق خانواده ها در سطح استان پهناور خراسان از مزایای تعاوی استفاده میکنند. رونق و خیات هر تعاوی صرفنظر از عوامل داخلی بستگی مستقیم به نحوه و امکان تأمین کالایی مورد نیاز اعضاء دارد، اگر چه در واقع اهمیت مسائل و مشکلات داخلی هر تعاوی میتواند تحت الشاعع امکانات تعاوی در تهیه کالا باشد که بایستی اقدامات جدی در اینمورد معمول گردد. اما قابل ذکر است که شرکتهای تعاوی روستائی به علت آنکه سربرستی و مدیریت تنگاتنگ از طرف دولت برآنها اعمال میگردد و نیز شرکتهای تعاوی کارگری به جهت تخصیص سهمیه خاصی از تولیدات داخلی از نظر تأمین کالا، از وضع مطلوبتری برخوردار میباشند.

تعاونیهای مصرف محلی:

این تعاوینها براثر شرایط اقتصادی و تحول اجتماعی و

گزارشی که هم اکنون مطالعه مینمایید بررسی کوتاهی است بر اوضاع تعاوینها در سطح استان خراسان و چگونگی تأثیر آنها در نحوه توزیع، لذا در شروع بحث اشاره ای داریم به اصل چهل و چهارم قانون اساسی که چنین بیان شده است:

نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران برپایه سه بخش دولتی، تعاوی و خصوصی با برنامه ریزی منظم صحیح استوار است. بخش دولتی شامل کلیه صنایع بزرگ، صنایع مادر، بازرگانی خارجی، معدن بزرگ، بانکداری، تأمین نیرو، سدها و شبکه های بزرگ آبزنانی، رادیو و تلویزیون، پست و تلگراف و تلفن، هواپیمایی، کشتیرانی، راه آهن و مانند آینها است که بصورت مالکیت عمومی و در اختیار دولت است. بخش تعاوی شامل شرکتها و مؤسسات تعاوی تولید و توزیع است که در شهر و روستا بر طبق ضوابط اسلامی تشکیل میشود. بخش خصوصی شامل آن قسمت از کشاورزی، دامداری، صنعت، تجارت و خدمات میشود که مکمل فعالیتهای اقتصادی دولتی و تعاوی است. مالکیت در این سه بخش تا جاییکه با اصول دیگر این فصل مطابق باشد و از محدوده قوانین اسلامی خارج نشود و موجب رشد و توسعه اقتصادی کشور گردد و مایه زیان جامعه نشود مورد حمایت قانون جمهوری اسلامی است. تفصیل ضوابط و قلمرو و شرایط در هر سه بخش را قانون معین میکند.

جاری شرکتهای تعاونی انجام دهند شاید بتوان بخشی از مشکلات مردم را حل نمود و آنهم به کیفیت کار مستولین ذیر بسط در امور خرید ضروریات مردم بستگی دارد. تعاونیهای متمرکز و مرکزی، طرحی پیشنهادی از طرف مدیر عامل یک شرکت:

گستردنگی و تعدد شعب تعاونیها بسبب عدم امکان کنترل و نظارت و مدیریت کافی بر نحوه عرضه خدمات و صحت عمل گردانندگان این شعب موجب گردیده که تعاونیهای مرکزی تا حدودی بتواند راهگشای بسیاری از مشکلات فعلی گردد.

نظر باینکه از بدئ تأسیس تعاونیهای مصرف محلی، توزیع عادلانه کالا جزء اهم مسائل وجودی تعاونیها بوده و میباشد، لذا علیرغم وجود مدارک و شواهد لازم به تجربه اثبات گردیده، تعاونیهایی که دراقصی نقاط شهر بطور متمرکز فعالیت داشته اند نسبت به سایر تعاونیهایی که بطور گسترده و پراکنده انجام وظیفه نموده اند موفق تر نشان داده اند زیرا اگر در مقام مقابله برآتیم میتوان به چند مورد اساسی اشاره نمود:

۱- در تعاونیهای متمرکز و مرکزی از پرسنل و کارکنان حداکثر استفاده بعمل می آید.

۲- از هزینه های جاری از جمله اجاره محل - حمل و نقل و سوخت - استهلاک وسائط نقلیه کاسته میشود.

۳- توزیع عادلانه کالا بطور نسبی با نظارت مدیر

فروشگاه صورت میگیرد.

۴- در صورت بروز هرگونه اختلاف یاسوء تفاهی میان کارکنان شرکت و مراجعین، موضوع با حضور مدیر فروشگاه خاتمه می یابد.

چنانچه تعدادی فروشگاه با مشخصاتی که بدان اشاره شد تحت کنترل یک واحد مرکزی قرار گیرد اولاً هزینه های جاری هر یک از فروشگاهها معادل یک چهارم هزینه های قطعی خواهد بود، ثانیاً نظارت بر توزیع عادلانه کالا مؤثرتر خواهد بود و ثالثاً هماهنگی و یکنواخت عمل نمودن تعاونیها در جهت تثبیت قیمت کالاهای مورد نیاز مردم موجب ثبات و پایداری آن میشود.

سیاسی جامعه بعد از انقلاب، با عضویت کسانی که تعامل به تشكیل اقتصادی در قالب تعاونیهای مصرف داشته اند تشکیل شده و بر اثر شرایط اقتصادی ناشی از جنگ تحملی توسعه یافته و در اکثر نقاط مخصوصاً شهرهای بزرگ با استقبال مردم روبرو گردیده است. شوراهای محلی که در اوایل انقلاب در همیاری و نیز توزیع کالاهای کمیاب و مایحتاج عمومی نقش و نفوذ مؤثری داشتند غالباً برای تأسیس این نوع تعاونیها پیشقدم بودند و در بسیاری از موارد عهده دار جمع اوری وجوه سهام و تشویق مردم برای پذیرش عضویت این تعاونیها بودند. شرایط موجود و نیز امیدواری مردم برای بدست آوردن کالاهای کمیاب و مایحتاج خود از این طریق باعث گردید که در کوتاه ترین مدت تعداد ۸۳ شرکت با عضویت ۲۲۳۵۷۸ نفر تشکیل گردد و با عنایت باینکه اعضای این تعاونیها را سرپرستان خانواده ها تشکیل میدادند بخصوص در شهرهای بزرگ، بیش از نیمی از جمعیت شهری، تحت پوشش خدماتی تعاونیهای مصرف محلی قرار گرفتند. این تعاونیها در سالهای اولیه جنگ تحملی منشاء خدمات چشمگیری در توزیع عادلانه مایحتاج عمومی و مبارزه با احتکار و گرانفروشی بودند، اما میتوان گفت بر اثر دلایلی از فعالیت تعاونیها کاسته شده و یکی پس از دیگری با مشکلات لایحلی مواجه میشوند که مسائل تعدادی از آنها به مراحل پیگیریهای قضائی کشیده است و باید که مستولین امر برای اینکه تعاونی از بین نزود دخالت کنند، و اگر امروز مردم به شوراهای و تعاونیها بدبین شده اند و باید آنها را متقاعد نمود باینکه نقش تعاونی خوب است بشرط آنکه نظارت دقیق بر کار آنها انجام گیرد که آن هم مستلزم حضور بیش از پیش مردم در انتخاب افراد شایسته و لائق در تصدی امور خویش میباشد.

هدف از طرح چنین موضوعی مقید ساختن مردم به مشارکت بیشتر در انتخابات اعضاء هیئت مدیره و بازرسین شرکتهای تعاونی است چرا که اگر گردانندگان تعاونی، افراد مجبوب و کاردار و متعهد باشند آنگاه میتوان انتظار یک تعاونی ایده آل را از آنان داشت. اگر مراکز پخش و اتحادیه تعاونیها در زمینه تهیه جنس کوشش باشند و مستولین اجرائی تعاونی بتوانند با دستی باز مصوبات هیئت مدیره را برابر مقررات

دارند توانسته اند خدمات شایان توجهی به قشر زحمتکش جامعه کارمندان ارائه نمایند. گرچه این تعاوینها در مقام اجراء با مشکلاتی مواجه هستند ولی میتوان ادعا نمود که تا حد قابل توجهی موفق بوده اند. با صرف نظر از تکرار مسائلی که در مورد تعاوینهای مصرف محلی مطرح شد برای آگاهی بیشتر از کم و کيف قضایا همراه شما به تعویض مصرف بعضی از ادارات مراجعه کرده و مشکلات آنها را از اعضاء و مسئولین این تعاوینها جویا شدیم.

پس از نظرخواهی از اعضاء و مراجعتین تعاوینها میتوان به این نتیجه رسید که اکثر قریب به اتفاق این اعضاء از نحوه عرضه کالا گله مند بودند و اظهار مبدأشند که کالاهایی که از طریق تعویض در معرض خرید اعضاء فرار میگیرد، اکثراً از نظر قیمت مشابه قیمت آنها در بازار آزاد است مضافاً با اینکه این اجتناس در بازار به راحتی و فراوانتر در دسترس مردم قرار میگیرد و آن قسم از کالاهای کمیاب بازار و یا کالاهایی که به قیمت دولتی از طریق تعویض در اختیار قرار میگیرد بسختی و با مشکلات زیاد به دست اعضاء تعویض میرسد.

بنابراین میتوان نتیجه گرفت که تعاوینها بازهم در متن جامعه جا دارند و ملاحظه میکنید که در بسیاری از موارد بازهم این تعاوینها نقش مؤثری در عرضه خدمات با نرخ عادلانه برای مردم ایفا میکنند و حداقل به نقش تعاوینها بعنوان رقیب بخش خصوصی و بازار و بمنظور کنترل افزایش قیمت بصورت افسار گسیخته میتوان تأکید نمود. در نهایت میتوان اساس مشکل تعاوینها را در واگذاری سهمیه کالا دانست زیرا چنانچه شرکتی بتواند کالای مورد نیاز اعضاء را تأمین نماید هم اعضاء راغب به سرمایه گذاری خواهند بود و هم خود شرکت میتواند از محل منابع مالی خود اینبار وسائل حمل و نقل تهیه کند.

تعاونیها، اهرم اساسی در رونق و سالم سازی اقتصاد جامعه:

اصل‌اً اشاره به مشکلات و بررسی نقاط ضعف و قوت، هم مردم را به یک جمع بندی مشخص میساند و هم مسئولین را در دور ساختن نارسانیها، اعم از قانونی یا مجرایی و یا حتی قضائی موفق تر میکند.

در این طرح مقدمات امور اداری و مالی واحد مرکزی بطور یک جانبه سنگین‌تر و تعهدآورتر خواهد گردید، زیرا بدليل حذف امور حسابداری از شرکتهای فعلی حجم تراکم کاردر واحد مرکزی به چند برابر افزایش میباشد که این امر موجب میگردد کنترل و نظارت بر امور جاری فروشگاهها افزایش یافته و در نتیجه راندمان از دست رفته را باز آورده تا موجبات ترغیب و تشویق مردم را فراهم آورد. ضمناً بعلت گستردگی و تراکم کارپیش بینی میشود که واحد مرکزی نیاز می‌رم به انبار وسیعی پیدا نماید که در اینصورت میتوان به نکات زیر اشاره نمود:

- ۱- ایجاد ساختمان جهت امور اداری و مالی فروشگاهها و دائره نگهبانی.
- ۲- ایجاد سردهخانه جهت نگهداری ارزاق عمومی فاسد شدنی.
- ۳- ایجاد محیطی بسته جهت نگهداری وسائط نقلیه موتوری.
- ۴- ایجاد ساختمان انبار براساس اصول مهندسی.

بدیهی است در اجرای طرح مزبور در صورت بروز هرگونه نقص و ایرادی میتوان با اشخاص صاحب نظر و متخصص تماس برقرار نمود تا از عواقب ناشی از آن جلوگیری بعمل آید.

گسترش تعاوینها مؤثرترین عامل در مهار قیمتها:

تا این قسمت از این نوشته ما به تعاوینهای مصرف محلی اشاره کردیم. محدوده و ظایف این بخش از تقسیم - بندهی مالکیت را در قانون اساسی بر شمردیم لذا بلحاظ اهمیت نقش تعاوی در زندگی اقتصادی توین ما بایستی همواره مردم با شرکت فعال و اصلاح تعاوینها و مسئولین با نظارت مستمر و دقیق بعلاوه ارزش گذاری مناسب بر روی این کanal «توزیع، مصرف و تولید» همت گمارند، تا تعاوینها که همه افراد را میتوانند زیر پوشش خود قرار دهد و ملاک مطلوبی جهت بخش خصوصی بشمار رود را تقویت و بدانها جان دوباره ای بخشنند.

تعاونیهای مصرف کارمندی:

تعاونیهای مصرف کارمندی با سابقه چندین ساله ایکه

کالاهایی که تحت نظارت دولت میباشد بیشتر مربوط به تعاوینهای صنفی است و در حال حاضر تعاوینهای مصرف در زمینه واگذاری محصولات کارخانجات تولیدی بسیار محدود بوده که بهمین جهت ناچارند به بازار آزاد مراجعت کنند.

اگر به رفع نابسامانی‌ها اشاره داشتیم و داریم تنها از جنبه طرح عیوب نیست، بلکه هدف اصلاح این مراکز اساسی کسب درآمد حلال جهت افراد و جامعه است، عملی که در قالب آن جامعه به رشد و شکوفائی اقتصادی نایل میشود و آراء افراد ارزش واقعی خود را دارند نه ارزش کاذب سرمایه و میزان آنرا.

نقش شرکتهای پخش:

نقش دولت در تقویت تعاوینها:

باتوجه به اینکه شرکتهای تعواني مؤثرترین بازوی دولت برای مهار قیمتها محسوب میشوند و بدآن جهت که قیمت کالا در تعاوینهای مصرف تا شعاع چند کیلومتری تحت تأثیر نرخ در این نوع تعاوینها میباشد، دولت بخوبی میتواند با همیاری خود آنها برای رفع مشکلاتشان بسیج گردد.

بطور کلی میتوان مشکلات تعواني را از دید بررسی نمود، یکی آنسته معضلاتی است که مدیران تعواني در جهت تهیه و عرضه خدمات خود با آن مواجه میشوند که مهمترین آن تهیه کالاست، بطوريکه برخی واحدهای واگذار کننده کالا حتی در مراجعه تعاوینها اظهار میدارند که با تعاوینها همکاری نداریم. دیگر آنکه حتی برخی از مؤسساتی که بنحوی با تعاوینها سروکار دارند، شناخت کافی از ماهیت آنها ندارند بعنوان مثال در برخوردهای مالیاتی با تعاوینها نقش قانون بصورتی است که راههای فرار مؤدى مالیاتی را از پرداخت بینند، زیرا یک مؤسسه تجاری ممکن است برای فرار از مالیات خود به بسیاری از حيل متسل گردد، چرا که این وجوه مستقیماً از محل درآمدهای شخصی خود مؤدى پرداخت میشود ولی در تعاوینها مدیران نمیتوانند سود اصلی را پنهان نمایند و هیچ یک از تعاوینها برای پرداخت مالیات حقه خود اعتراضی ندارند و از طرفی آموزشی صحیح و رهنمودهای مراجع مالیاتی قبل از وقوع اشتباه این تعاوینها را از هر گونه خطاب میرا میسازد ولی در بسیاری مواقع که یک تعواني حتی از برگرداندن اصل پول سهام اعضاء عاجز است و در واقع عضو سودی که نکرده هیچ، ضرری هم داشته و باز هم پرداخت مالیاتی مشکل جدیدی را برای دست اندرکاران تعواني ببار آورده و می آورد.

بقیه در صفحه ۲۲

این شرکتها در مورد همه کالاها و همه تعاوینها فعالیت ندارند و این مؤسسات تشکیلاتی، قبل از انقلاب برای توزیع و پخش تولیدات مختلف کارخانجات بوجود آمده اند. و عملاً کار همان تیمچه‌های بازار و سراهای مختلف را انجام میدهند که در حال حاضر اغلب واحدهای بزرگ پخش کننده وابسته به بنیاد مستضعفان میباشد. در مورد این شرکتهای پخش و معامله‌شان با تعاوینها باید گفت که آن دسته از مؤسسات پخش که وابسته به بنیاد یا صنایع ملی هستند با تعاوینها بخصوص شرکهای تعواني مصرف همکاری خوبی داشته و چه بسا اگر همین مؤسسات نبودند، چندان موقفيتی در جذب محصولات کارخانجات نصیب تعاوینها نمیشد.

مشارکت اعضاء:

بی تفاوتی و عدم مشارکت اعضاء نسبت به تصمیم گیریها و انتخاب مدیریت تعواني مشکل عمدی بسیاری از تعاوینهاست چرا که بعضاً مشاهده شده در مجتمع عمومی یک شرکت که دهها هزار عضو دارد بازه هزار نفر دو نفر هم حضور پیدا نکرده است به همین دلیل وقتی که سهامداران یا مالکان اصلی شرکت تا این حد نسبت به تعواني‌شان بی تفاوت هستند مدیران آن یا بی تفاوت میشوند و یا از مسیر اصلی خود منحرف میگردند.

مشکلات ارزی کارخانجات و عدم همکاری آنها با تعاوینها:

در شرایط فعلی اغلب کارخانجات دچار مشکلات ارزی هستند که برای اداره امور خود چندان آمادگی برای همکاری با تعاوینها ندارند، مگر آنکه تولیدات آنها تحت کنترل دولت درآید که در هر حال تعداد آنها بسیار محدود است. البته

* - کشورهای ونزوئلا و اکوادور نیز جزء کشورهای عضو اوپک در نظر گرفته شده است.
** - آمارها مربوط به ژانویه - نوامبر میباشد.

*** - منظور European Free Trade Association (اتحادیه بازرگانی آزاد اروپائی) میباشد.

بطور کلی سیاست بازرگانی برزیل مبتنی بر تأمین ارزبرای واردات از طریق تشویق و ترغیب صادر کنندگان است. جهت تشویق صادرات، سیاستهایی از جمله تخفیفهای مالیاتی اتخاذ گردیده که از آن جمله معاف نمودن شرکتهای صادراتی شرکت کننده در نمایشگاههای بازرگانی از پرداخت مالیات، حذف مالیات بر کارمزد بانکها در مبادلات ارزی میباشد. بعلاوه کلیه مواد اولیه وارداتی مورد نیاز جهت ساخت کالاهای صادراتی از پرداخت حقوق گمرکی معاف هستند.

فهرست مأخذ

1. Quarterly Economic Review about Brazil, Annual Supplement, 1985 -
2. IFS - March 1986 -
3. Brazil - Medium Term Policy Analysis - World Bank, 1985 - Page 12
4. ILO - Yearbook of Labour Statistics, 1985

۵- مروری بر اقتصاد بازرگانی کشورهای جهان - مورخ دیماه ۶۳ - وزارت نفت - اداره تحقیقات بازرگانی و توسعه منابع داخلی.

جمعبندی مشکلات و راه حلهای تعاونیها اعم از داخلی یا خارجی عبارتند از:

بقیه از صفحه ۹

- الف: تعدد مراکز واگذار کننده کالا و کارشناسی برخی از آنها.
- ب: عدم شناخت واقعی برخی از مستولین و حتی خود اعضاء از ماهیت تعاونیها و عدم آموخت عمومی تعاون.
- ج: فعالیت روزافزون نمایندگی‌ها و واحدهایی که در مقابل تعاونیها قراردارند.
- د: عدم رغبت نیروهای کارآمد و متعهد برای مشارکت در امور تعاونیها.
- ه: تحمیل کالا به تعاونیها در برابر کالاهای مطلوب و رقابت ناسالم برخی عناصر سودجو خارج از تعاونی با بعضی در داخل تعاونی.
- تا اینجا مشکلات مهم تعاونیهای مصرف محلی و کارمندی را مورد بحث و بررسی قرار داده و با استنبط از نظارت مردم و مستولین ذیر بسط پیشنهادات سازنده و مفیدی در این خصوص آورده شد، با امید باینکه با اقدامات همه جانبه دست اندرکاران تعاونی و مستولین بتوان تصمیماتی اساسی در زمینه تقویت تعاونیها اتخاذ گردد.

پاورقی‌ها

(۱) - تنها حدود ۱۳ درصد احتیاجات نفتی برزیل از منابع داخلی تأمین میشود.

2- Crozado

3- Croziero

۴- در حال حاضر با توجه به این تغییر، برابری هر دلار بر حسب کروزادو معادل کروزادو $13/77 = 1$ دلار میباشد و توضیح اینکه در سال ۱۹۶۷ نیز دولت وقت برزیل، بول آنکشور را از کروزیرو به کروزیرو جدید تبدیل نمود که معادل یک هزار کروزیرو قدیم بود و هر $2/70$ کروزیرو جدید نیز معادل یک دلار تعیین گردید.

۵- ایران در سال ۱۹۸۳ بیزان ۵۴۵۹۷۶ تن فولاد از برزیل خریداری نمود.

۶- شامل صنایع استخراجی

7 - Plano Nacional de Reform